

ת"פ 28021/05/16 - מדינת ישראל נגד רדואן דכה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 28021-05-16 מדינת ישראל נ' דכה(עציר)

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: רדואן דכה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אלכס ישראלוב

ב"כ הנאשם - עו"ד ענבר קינן

הנאשם הובא - באמצעות הליווי

גזר דין

תמצית הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע העבירות ניסיון גניבה על פי סעיף 384 ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והסגת גבול פלילית על פי סעיף 447 (א) לחוק העונשין. כמפורט בהכרעת הדין, ועל בסיס הראיות והנימוקים המפורטים בה, נקבע כי ביום ה- 29.1.16 בשעה 16:30, או בסמוך לכך, הסיג הנאשם גבול לחצר בניין בבת ים, כדי לעבור עבירה, בכך שנכנס לחצר, פירק שני בלוני גז מחיבוריהם ועסק בפירוק בלון שלישי בכוונה לגנבם אך נתפס בכף על ידי עוברי אורח.

טיעוני המאשימה לעונש

2. ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם (סומן במ/1, הסימון יתוקן עתה **למ/1**), וכן את הכרעת הדין וגזר הדין בת"פ 4816/07 שניתן ביום 1.6.2014 (סומן במ/2 אך יתוקן עתה **למ/2**) המלמדים על קיומו של מאסר מותנה בן 5 חודשים, התלוי ועומד כנגד הנאשם. ב"כ המאשימה טענה לפגיעה ממעשיו של הנאשם בערכים המוגנים בדמות ביטחון הציבור ורכושו. בנוסף הפנתה לעוגמת הנפש של אדם אשר נמנע ממנו השימוש בגז כיוון שנגב. כמו כן, טענה לפגיעה בערך חיי אדם לאור הסיכון הכרוך בפירוק בלוני גז מחיבורם על ידי שאינו מוסמך לכך. באשר לנסיבות ביצוע העבירות טענה כי בשל קלות ביצוע העבירות, הנגישות שבהסגת גבול בכניסה לחצרות והגניבה מתוכן על ידי העוברים והשבים, יש להחמיר בענישה. לחומרה הפנתה לכך שהנאשם פירק את בלוני הגז שנמצאו במקום ציבורי, והסכנה לציבור במקרה זה משהנאשם אינו מוסמך לעסוק בפירוקם. בנוסף הפנתה לעדות מסיקה ונבייב, השכנים המתגוררים במקום, בה תיארו כי נדרשו לרדוף אחרי הנאשם עד שנתפס והגיעה נידת משטרה, וטענה כי

עמוד 1

מרדף כגון זה עלול להוביל לגילויי אלימות. לאור המפורט לעיל, ובראי הענישה הנוהגת, לאחר שהפנתה לפסיקה, טענה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

3. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי מכביד של הנאשם המפורט במ/1, הכולל 12 הרשעות קודמות ביניהן עבירות רכוש רבות, הפרעה לשוטרים, עבירות סמים ועוד. כן ציינה כי בהרשעתו משנת 2014 צורפו סך הכל 15 תיקים שונים ובגינה עומד כנגד הנאשם מאסר על תנאי. בנוסף הדגישה כי הנאשם לא הודה ובחר לנהל הוכחות ולכן אין לזקוף לזכותו חיסכון בזמן שיפוטי. ב"כ המאשימה טענה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם אותו הציעה, בחופף ובמצטבר להפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו, ועתרה כי ייגזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל (הכולל את הפעלת המאסר המותנה), בן 12 חודשים, לצד מאסר על תנאי וקנס. ב"כ המאשימה הסכימה לריצוי חלקי של העונש אשר ייגזר על הנאשם בחופף לעונש אותו מרצה הנאשם כיום, ואשר הושת עליו במסגרת ת"פ 37536-04-18 אך הדגישה כי הסכמתה היא לחפיפה חלקית בלבד, וכי איננה מסכימה לחפיפה מלאה של העונש ואף לא לחלקו הגדול.

טיעוני ההגנה לעונש

4. באשר לערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירות טענה ב"כ הנאשם כי המאשימה לא הוכיחה בראיות כנדרש את פוטנציאל הסיכון הנטען על ידה לחיי אדם. כך, לא הביאה המאשימה חוות דעת ממנה ניתן ללמוד האם בלוני הגז היו מורכבים כנדרש והאם הם היו מלאים או ריקים. עוד הוסיפה שלא ניתן לשקול לחומרה שהמרדף אשר נערך אחרי הנאשם עלול היה להתלקח ולהסתיים באלימות וציינה כי הנאשם לא השתמש בכל אלימות והיה שיכור בעת האירוע. ב"כ הנאשם טענה כנגד המתחם אליו הפנתה המאשימה. לטעמה, מתחם העונש ההולם במקרה דנן, הוא בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות.

5. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציינה כי עברו הפלילי של הנאשם נובע מהתמכרותו לסמים והוסיפה כי הנאשם הורשע בעת האחרונה על פי הודייתו בביצוע עבירות אלימות במשפחה ודינו נגזר ל- 12 חודשי מאסר בפועל. לדבריה, כיום הנאשם גרוש, משקם עצמו בין כתלי הכלא ומשתתף בקבוצות במסגרת בית הסוהר רימונים ורש"א, לאחר שאף נעצר עד תום ההליכים מרצונו. עוד ציינה כי בעבר עבר הנאשם שיקום אך שב לשימוש בסמים. בנסיבות המתוארות טענה כי יש לתמוך בנאשם ולסייע בשיקומו ולא להקשות עליו יתר על המידה. על כן עתרה ב"כ הנאשם להסתפק בהטלת 6 חודשי מאסר בפועל על הנאשם תוך הפעלת המאסר המותנה בן ה-5 חודשים התלוי ועומד כנגדו. בנוסף, עתרה כי יקבע שהעונש שייגזר בכללותו, ולכל הפחות בחלקו הגדול, ירצה בחופף לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם בימים אלה.

דברי הנאשם

6. הנאשם ביקש את התחשבות בית המשפט. סיפר שעובר הליך שיקומי ועתר כי העונש שייגזר ירצה בחופף לעונש המאסר אותו הוא מרצה כיום.

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע עבירת ניסיון גניבת בלוני גז והסגת הגבול הם ערך ההגנה על

הקניין, השמירה על רכוש הציבור והשמירה על ביטחונו. לא אחת נדונה המסוכנות לביטחון הציבור מטיפול ופירוק ברזי גז ללא הסמכה. כך, בת"פ (שלום ת"א) 35906-10-13 **מדינת ישראל נ' נתן אשר** (21.1.2015) (להלן: **"עניין אשר"**):

"גניבת מכלי גז ממבנים, המתבצעת בדרך הפיראטית המתוארת באישומים, פוגעת בשתי מערכות ערכים- ערכי הקניין והחזקה, וערכי שמירתם של שלום הציבור ובריאותו."

ראו גם: ת"פ (שלום ת"א) 6928-08 **מדור תביעות פלילי ת"א נ' פורת ואח'** (9.11.2009).

8. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, על פי הכרעת הדין הוכח כי הנאשם פירק שני בלוני גז ועסק בפירוקו של השלישי, כוונה לגנבם, בחצר בנין משותף אליה הסיג גבול, עת נתפס בכף על ידי דייר בבנין. שתי העבירות אשר בוצעו מהוות אירוע אחד, בהתאם למבחנים הידועים והצדדים אף לא טענו אחרת. הנאשם החל במנוסה מהמקום, ונרדף על ידי המתגוררים במקום, במהלך המרדף זומנה המשטרה ובסופו של דבר נתפס הנאשם על ידי המשטרה לאחר שהמודיע הצביע עליו בפני השוטרים. מן הראיות אשר הוצגו לא עולה כי מעשיו של הנאשם היו פרי תכנון מוקדם, והם אף נעדרי תחכום. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם היה שיכור בעת ביצוע העבירה (אציין כי טענה בדבר סייג השכרות נזנחה על ידי ההגנה כמפורט בפרוטוקול ובהכרעת הדין). ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק קונקרטי ממשי שכן ניסיון הגניבה סוכל, אך צפוי היה להיגרם נזק כספי לבעלי בלוני הגז לו היה הנאשם מצליח לגנבם ואף עוגמת הנפש בערב שבת ככל שהיה מבקש בעל הבלונים להשתמש בכירים שבביתו.

9. יש טעם בטענת המאשימה בדבר הנזק הפוטנציאלי לביטחון הציבור מפירוק בלוני הגז על ידי הנאשם, אשר אינו מוסמך לפרקם. נזק זה הוא אינהרנטי למעשה ואינו דורש הוכחה. יש לזכור כי לא הוכח (ואף לא נטען) כי הנאשם סבר שבלוני הגז היו ריקים, והרי ניסה לגנבם! בנוסף נקבע בהכרעת הדין כי הוכח שהנאשם פירק את בלוני הגז, בין היתר, על סמך גרסת הנאשם עצמו בחקירתו. באשר לטענה כי המרדף אחרי הנאשם אשר נס מהמקום טומן בחובו פוטנציאל להתנהגות אלימה, לא מצאתי ליתן לנטען משקל ממשי לחומרה בעת בחינת הנסיבות, בשים לב לכך שהלכה למעשה לא פעל הנאשם באלימות כלפי הרודפים אחריו או כלפי השוטרים. בנסיבות המתוארות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשם היא ברף הבינוני - נמוך.

10. באשר לענישה הנוהגת בעבירות של הסגת גבול פלילית, גניבה או ניסיון גניבה, מבחינת עולה כי בעניין אחד נקבעה תחתית מתחם הענישה כעונש של מאסר על תנאי ותקרתו מאסר בפועל של ממש, אף כאשר דובר בנסיבות חמורות מאלה שבעניינו, בקשר לגניבת גז, ופוטנציאל הנזק לשלום הציבור לצידו, לצד ניסיון גניבה והכל באופן שיטתי ותוך תכנון מוקדם (ראו: **עניין אשר**). כן ראו ת"פ (שלום עכו) 50329-01-15 **מדינת ישראל נ' גרמן יבדיב** (22.3.2015) שם הורשע הנאשם בהסגת גבול וניסיון גניבת תיק ממשד, מתחם עונש המאסר נקבע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל, על הנאשם בעל עבר פלילי נגזרו 4 חודשי מאסר לצד הפעלת מאסר מותנה במצטבר). לצד זאת, קיימים מקרים בהם נקבע הרף התחתון על תקופת מאסר אותה ניתן לרצות בעבודות שירות והרף העליון, מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח מקום בו דובר בגניבה ממש של מברגה, ולא בניסיון גניבת בלוני גז כבעניינו והפגיעה הפוטנציאלית מפירוקם לציבור (ת"פ (שלום קריות) 32482-12-15 **מדינת ישראל נ' חוג'יראת** (5.5.2016) (להלן: **"עניין חוג'יראת"**).

11. באשר לעונשים אשר נגזרו על נאשמים בעבירות אלה, המדובר במנעד די רחב, כל מקרה ונסיבותיו. ראו: ת"פ (שלום ת"א) 6928/08 **מדור תביעות פלילי ת"א נ' פורת ואח'** (9.11.2009), שם הורשע הנאשם בגניבה, הסגת גבול וניסיון גניבה של מספר רב יותר של בלוני גז מחצרות בתים מאשר בעניינו. דובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי אשר הביע חרטה, הודה במסגרת הסדר טיעון ובו עונש מוסכם. נגזרו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי

מאסר על תנאי, קנס 8,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו. כן ראו **עניין חוג'יראת** שם נגזרו על הנאשם אשר הורשע בהסגת גבול וגניבת מברגה כאמור 16 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסרים מותנים (בגין העבירות עצמן נגזר על הנאשם עונש מאסר בן 6 חודשים). ראו גם **עניין אשר** שנסיבותיו חמורות מעניינו וכן **עניין יבדיב** שם נגזרו על הנאשם כאמור 4 חודשי מאסר לצד הפעלת מאסר מותנה. באשר לת"פ (שלום ב"ש) 38045-11-14 **מדינת ישראל נ' צ'רנוב** (19.3.2015), אליו הפנתה המאשימה, שם דובר במי שהסיג גבול למחסן וגנב רכוש, לא מצאתי להקיש ממנו לעניינו, משהעונש בן ה- 11 חודשי מאסר בפועל, אשר נגזר על הנאשם שם נגזר במסגרת הסדר טיעון סגור, ללא פירוט נרחב בגוף גזר הדין.

12. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות ואת הענישה הנוהגת, מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם במקרה זה בין תקופת מאסר קצרה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר בפועל.

הנסיבות הקונקרטיות

13. לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, ההגנה ציינה כי הנאשם משתתף בהליך גמילה בבית הסוהר, אך במועד הטיעונים לעונש לא הוצג מסמך כלשהו לאמור. היום, בעת מתן גזר הדין הציג בפניי באת כוח הנאשם מסמך מאת שב"ס, המלמד כי הנאשם חתם על חוזה טיפולי במסגרת מאסרו. עפ"י החוזה הטיפול היום מיום 12.08.2018 שהוצג המדובר בתכנית טיפולית של לא פחות מ- 6 חודשים כשהנאשם מתחייב לקחת בה חלק פעיל, להיות שותף בחיי הקהילה ואף מאשר כי ידוע לו שאם לא יעמוד בכללי המסגרת יועלה לדיון בועדת חריגים. המסמך יושב לנאשם שהוא זקוק לו בבית המאסר. לא הוצג כל מסמך המלמד על סיכויי השיקום. ממילא באת כוח הנאשם אף לא ביקשה לחרוג ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם. התייחסות לטיפול בהתמכרותו של הנאשם תבוא בחשבון בעת מיקום עונשו בתוך המתחם, כפי שיפורט להלן. הנאשם, יליד שנת 1969, התגרש לאחרונה. לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד, כמפורט במ/1, בעבירות מגוונות שחלקן ממין העניין. כנגדו אף תלוי ועומד מאסר מותנה בן חמישה חודשים, ממנו לא הורתע וביצע את העבירות מושא התיק דנן. נתונים אלה ישקלו לחומרה בעת קביעת עונשו. בנוסף, הנאשם לא נטל אחריות או הביע חרטה. אומנם ניהול ההוכחות על ידי הנאשם לא יזקף לחובתו, אך אין הוא זכאי לאותה הקלה הניתנת למי שמודה ונוטל אחריות למעשיו ואף לא עומד לזכותו חיסכון בזמן שיפוטי.

14. נתתי דעתי לדבריי הנאשם ובאת כוחו בדבר הליך השיקום והגמילה מסמים אותו עובר הנאשם כיום בבית הסוהר ואף לחוזה שהוצג לפניי היום, משחזר להשתמש בסמים לאחר שנגמל בעבר, וכן לטענה לפיה עברו הפלילי כמו גם העבירות בתיק הנדון בוצעו על רקע התמכרותו. אין ספק כי במצבו של הנאשם הליך גמילה הוא מבורך ויש לעודדו, הן לטובת הנאשם עצמו והן לטובת האינטרס הציבורי בכללותו. השתתפותו והירתמותו של הנאשם לטיפול עליה העיד וכפי שעולה מהחוזה, תיזקף לזכותו ומהווה שיקול לקולא בין כלל נסיבותיו המפורטות לעיל.

15. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 5 חודשים (ת"פ 4816/07 אשר סומן מ/2). כידוע, על פי סעיף 58 לחוק העונשין, מי שהוטל עליו מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו מאסר על תנאי יישא את התקופות בזו אחר זו, זולת, אם בית המשפט שהרשיעו בעבירה הנוספת, ציווה על חפיפת התקופות מטעמים שירשמו. ראו גם ע"פ 3869/09 **יצחק סלימן נגד מדינת ישראל** (28.12.2009) ציין בית המשפט:

"רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים 'טעמים שירשמו'. 'דרישת 'טעמים שירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי."

16. במקרה דנן, מצאתי לחפוף במידת מה בין העונש אשר יושת על הנאשם לבין המאסר המותנה. הסיבה המרכזית להחלטתי היא ההליך השיקומי אותו עובר הנאשם בבית הסוהר, תוך מתן משקל מסוים, הגם שלא מכריע, לאורכו של המאסר המותנה ביחס לעבירה בה הורשע לפני ונסיבותיה.

17. בנוסף, ב"כ הנאשם עתרה כי עונשו של הנאשם בתיק הנדון ירוצה במלואו, או למצער בחלקו הגדול, בחופף לעונש המאסר אותו הוא מרצה כיום, אשר נגזר עליו בת"פ 37536-04-18. ב"כ המאשימה לא התנגדה כי תקבע תקופת חפיפה מסוימת בין העונשים, אך הבהירה התנגדותה לחפיפה מלאה ואף לחפיפה של חלקו הגדול של העונש אשר ייגזר. בראי ההסכמה, ותוך שקילת כלל הנסיבות תקבע חפיפה חלקית של עונש המאסר אשר ייגזר על הנאשם עם עונש המאסר אותו הוא מרצה כיום.

18. לאחר שקילת כלל המפורט לעיל, ואף שיקולי הרתעה, ובכללם את טענתה הנכונה של ב"כ המאשימה בדבר החשיבות להרתעה בענישה, בשל קלות הביצוע של העבירות של הסגת גבול תוך כניסה לחצרות וגניבה מתוכן, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים. בנוסף אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן ה- 5 חודשים שהושת על הנאשם בת"פ 4816/07; שלושה חודשים מתוכן בחופף, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. עונשי המאסר יבוצעו בחופף ובמצטבר לעונש המאסר אשר מרצה הנאשם במסגרת ת"פ 37536-04-18. כך שהנאשם ירצה בפועל 3 חודשי מאסר בנוסף על העונש אשר נגזר עליו בת"פ 37536-04-18 אותו הוא מרצה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירת רכוש.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 15.08.2019. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ה. הטלפון הנייד של הנאשם אשר נמצא בידי המאשימה יושב לנאשם.

ו. ניתן בזאת צו כללי ליתר המוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ט, 17 ספטמבר 2018, בנוכחות הצדדים.